

Nr 495.

Av herr **Lithander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 196, med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker m. m.

Vid tillkomsten av Aktiebolaget vin- och spritcentralen framhölls som ett huvudmotiv de miljoninkomster, som genom partihandelns monopolisering skulle tillfalla statsverket.

Nu drives i stället den satsen, som kommit till uttryck i 1923 års lagstiftning, att något egentligt överskott skall icke förekomma, utan statens inkomst skall uttagas genom omsättningsskatten, vilken ju i motsats till vad som gäller bolagets avkastning ej blir kommunalt beskattad.

Själva allmänhetens förbrukning regleras genom nuvarande bestämmelser i den s. k. rusdrycksförsäljningsförordningen, och distributionen sker genom systembolagen.

Det förefaller mig därför, att denna i strid mot grundlagens föreskrift i regeringsformens sextionde paragraf tillkomna monopolisering av partihandeln saknar varje existensberättigande och att detta i strid emot en mycket utbredd folkmening tillskapade monopol icke bör förlängas mer än nödvändigt är. Jag föreslår därför,

att, därest riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts proposition nr 196, detta bifall måtte avse allenast ett-årig oktroy, och att riksdagen, vid godkännande av detta mitt yrkande, måtte besluta skrivelse till Kungl. Maj:t om förslag till 1931 års riksdag, åsyftande sådana ändringar i gällande rusdrycksförsäljningsförordning, som innebära, i fråga om bestämmelserna rörande partihandeln, en återgång till de ursprungliga stadgandena i 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning.

Stockholm den 22 mars 1930.

Edvard Lithander.

